

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 8 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiuu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistolele nefrancate se refuză. — Articlii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Sibiuu în 31 August 1884.

Sîntem în ajunul deschiderii parlamentului din Ungaria. Lumea începe a se întreba, cari vor fi agendele dietei viitoare, și tot lumea vine și ne spune, cari vor fi agendele parlamentului în noul period de trei ani.

Ca stat constituțional ar fi să fie și la noi ca pretutindenea. Perfectă egalitate înaintea legii, pentru toți cetățenii, asemenea drepturi și asemenea detorințe pentru fiecare fiu al patriei, fără osebire de naționalitate sau confesiune.

Așa ar fi să fie, însă durere, nu este așa. Egalitatea în drepturi la noi este numai ficțiune, asemenea și egalitatea în purtarea sarcinilor. Este adecă în statul nostru o naționalitate privilegiată, pentru care toate se jertfesc, până și viitorul patriei chiar.

Această purcedere a produs amărăciune nespusă de mare, și necruțarea, cu care se duc cei cu puterea pe calea apucată, dă nouă materie acestei justificate amărăciuni. Este deci lucru firesc dacă amărăciunea inimilor câte-odată izbucnește, și oamenii altcum moderați și precauți, ne mai putînd îneca necazul în pept, d'au curs liber indignațiunii provocate de faptele nesocotite a celor chemați a ferici patria.

De această natură este și necazul românilor din incidentul cravalurilor dela Cluș petrecute astă vară. De această natură este și amărăciunea exprimată în articolul ce urmează. Și necazul nostru se preface în indignațiune vîdînd purcederea celor chemați a aplica varga băiaților desmățați, cari compromit în-treagă viața publică a Ungariei.

Asemenea lucruri regretabile ne-au ținut în continuă agitațiune, și noi credeam că cel puțin cu noul period parlamentariu se va deschide o nouă eră de libertate și ecuitate în statul nostru. Aceasta o pretindeam în interesul liniștitei dezvoltări a statului, și a consolidării noastre ca parte întregitoare a statului. Și noi o pretindeam, căci continua agitațiune nu poate fi nici spre binele nostru nici în interesul statului.

Se va curma agitațiunea, așa ni s'a spus din gura bărbaților de stat ai Ungariei. Și ea se va curma radical, după cum ni s'a spus. Se va curma adecă așa, că ni se va pune pumnul în gură.

Radicală cură!

Se dice că în Ungaria există o agitațiune febrilă contra rasselor, contra confesiunilor, și contra uncurității statului — „az állam magyarsága ellen.”

Constatăm cele dîse și vrem să le reducem la adevărata lor valoare.

Există în Ungaria o agitațiune ca nici odată până acuma.

Este agitată lumea contra jidanilor, și noi credem că această agitațiune și va fi avînd și ea motivul seu, căci dîsa neamțului „*Iedes warum hat sein darum.*”

Sînt agitate spiritele în țară, și ele sînt agitate din mila pressei maghiare și a bărbaților încredințați cu aplicarea justiției și a administrațiunii în țară.

Pas de pas sîntem neîndreptățiti în viața publică a statului, și, neîndreptățiti fiind noi, ne plîngem contra volnicilor prin presa română.

Pressa maghiară privește plîngerile noastre de agitațiune contra națiunii maghiare, contra statului și agitează din toate puterile contra noastră, timbrându ne de resvritori, patrioți rîi, și oameni cu tendențe centrifugale.

Neîndreptăcirile față cu noi cresc și de aci. Urmarea naturală e, că pe noi ne doare, și fiindcă nu mai putem răbda, ne plîngem. Plîngerile noastre se consideră și timbrează de agitațiune.

Este deci un „*circulus vitiosus*” agitațiunea din statul nostru așa, după cum o prezintă și diaristica maghiară.

Încă odată: agitațiunea există.

Vine acuma fratele ministrului Tisza, vine însuși ministrul president și constată agitațiunea. Fără a căuta la natura sau proveniența ei, ni se spune că dieta viitoare se va ocupa cu aflarea mijloacelor pentru curmarea acestei agitațiuni. Mijlocul este aflat, se va suspenda legea de pressă.

Frumoasă perspectivă.

Se va curma oare agitațiunea prin aplicarea mijloacelor ce ni se pun în perspectivă. Doamne feresce! Din contră agitațiunea va crește. Și ea va crește, căci se nu perdem din vedere natura agitațiunii de aci.

Pressa română este interpretarea curentului ce domnesce printre români. Pressa română nu agitează, ci ea înregistrează cele petrecute și dă expresie fidelă profundei indignațiuni ce domnesce dela o parte până la cealaltă a țerei.

Aplicarea mijloacelor drastice vor putea încheia gura pressei, și ea va tăcea. Se vor urma însă neîndreptăcirile față cu noi, se vor ivi casuri ca cel din Caransebeș, cu gimnasiul, din Cluș cu productul scientific specific unguresc „*Kerek ez a zsemle,*” din Lugoș cu eschiderea studenților pentru că ei au cutezat a ceti românesce etc. Se vor ivi aceste casuri și altele de natura acestora, și ele vor produce indignațiune generală între români.

Indignațiunea va trebui să izbucnească, căci peptul românului încă nu este de peatră.

Urmarea. Vor fi trimiși la Vaț vre-o câțiva tineri români, căci deocamdată în mâinile lor este pressa. Va amuți glasul lor și ei nu vor mai putea vorbi. Exemplul lor va intimida pre următorii lor, și opinia publică nu se va mai manifesta pe această cale.

Românii vor fi siliți să-și înnece toată durerea în pept. Se va urma cu nedreptățirea, ea va provoca indignațiune și noi vom fi cu pumnul în gură.

Cât timp va ținea aceasta, noi nu vom să cercetăm. Se vor provoca timpurile de acuma 100 de ani, căci omul în desperare nu mai caută la mijloace.

Altă cale trebuie luată pentru curmarea agitațiunii!!!

De sugrumat pressa se poate sugruma, însă când nu va mai vorbi pressa, vor vorbi pasiunile, și noi sîntem mulți, și în fața repressaliilor ne vom trage seama.

Cu furci și temnițe nu se va putea guvernarea Ungaria, căci scris este: „*Iustitia fundamentum regnorum.*”

Demoralisațiune și decădintă.

Aceste, durere, se vîd a fi signatura timpului de față în aceste părți ale monarhiei noastre date pre mâna maghiarilor.

Cele ce se întîmplă și ce se pregătesc ne silesc a crede, că ei au primit putere discreționară de-a dispune cum vreau și cum le place de aceste țeri frumoase, de locuitorii lor și de averea multă, puțină a acestora.

Cei necumpătați cu cei nesocotiți se îmbărbătează reciproc unul pre altul.

Și vedem, că din aci în aci, unul câte unul și dintre cei mai cu socoteală ai maghiarilor, alunecă în acest vârteș disastros al șovinistilor.

Periculosul lor joc seamănă focului, care prin sine însuși, prin flăcările produse și face vînt, se sporesce și crește.

Însă acest foc mistuitor, ajuns la putere, nu se mai poate nici domoli nici învinge.

Tot ce pică în domeniul unui astfel de foc, bun și rău, folositor și netrebnic, se nimicesce cu desăvîrșire lăsînd după sine numai un hîlm de cenușă.

De acest vârteș, de acest foc, ațîțat cu nepusă ușorință, se vîd a fi cuprinși și stăpîniți și cei mai

FOIȚA.

Suvenirii și impresiuni dela Asociațiune.

(Urmare.)

Propriindu-se seara de concert oaspeții streini și orașeni se grăbiră către otelul „Stefan Széchenyi” pentru a se provede cu bilete de intrare. În scurtă vreme biletele disponibile se vînduseră rîpede și cei ce au întîrziat au intrat fără asemenea carte. Sala de concert era plină îndesată, exclusiv numai de public românesc, căci streini nu am vîdît de loc. Era un public variat, ce se compunea din diverse categorii sociale: clasa noastră inteligentă superioară, apoi inteligența dela țeară, preoți, învățatori și notari cu soțiile lor. Cei mai mulți dintre acești din urmă nu au avut adeseori ocaziune să asculte concerte și să se convingă despre valoarea acestor producțiuni. De aci se esplică interesul cel viu, cu care cei mai mulți așteptau începerea producțiunii. Corul din Orăștie e un cor de diletanți și înființat nu de mult sub auspiciile dlui învățatoriu Branga. De aceea oamenii competenți au și venit cu pretensiuni modeste la concertul arangiat. Ponerile ingagiate pentru acest concert în persoanele ddlor G. Dima, A. Ungur și I. Popa au

fost factorii principali, cari au hotărît succesul acestei producțiuni; dar și elementele corului de diletanți au justificat așteptările publicului. Mai mult nu se poate pretinde dela un cor începător.

Primul numer cu care s'a deschis concertul, a fost piesa „Sérman a frunđa”; executată de corul mixt. Cine nu cunoasce tecutul acestei piese? O frunđa de toamnă, pălită și mînată de vînt — această idee fundamentală a piesei, interpretată publicului prin mediul cîntărei e în stare a dispune pe ascultător spre o duioșie intensivă. Piesa a fost executată bine și spre mulțămirea publicului.

A urmat nvertura din Stradella executată pe piano cu multă precisiune de doamna Vlad și dșoara M. Popovicu. Aplausele publicului au fost cea mai bună dovadă despre succesul piesei.

Au venit apoi pe podiu distinsul nostru artist dl G. Dima și ne cîntă „Grenadirii,” compozițiune de Schumann. Această profundă cîntare a fost interpretată de artistul nostru în sensul ideii fundamentale a marelui compozitor. Aplausele frenetice și cununile de flori ce se aruncară distinsului cîntăreț a fost semnul cel mai învederat despre impresiunea adencă ce a făcut asupra ascultătorilor și despre progresul deseversit al producțiunii. „Este o neprețuită comoară glasul dlui G. Dima” — cu aceste cuvinte măgulitoare prezentează recensentul diariului „Hunyad” din

Deva, care a fost de față la concert, pe dl Dima înaintea publicului maghiar.

Dl Isăia Popa, cîntă „Ciobanul”. Basul cel puternic și dezvoltat de care dispune acest june fu ascultat de public cu mult interes. Dl Popa în urma aplauselor solicitătoare a trebuit să repeteze cîntarea.

Dl Ungur încă a contribuit din parteși în mod însemnat la delectarea publicului prin un „potpourri român” executat cu deplin succes pe flaută.

Cu „Cîntul ciocărliei” executat de corul mixt se termină concertul. Publicul își exprimă prin aplausele dese mulțămirea sa dlui învățatoriu Branga, care a format și condus corul.

Cei ce au fost de față la acest concert au luat cu sine suvenirul unei sîri plăcute și totodată și datorința morală, de a contribui la înființarea de coruri și prin alte orașe provinciale. Nu ne îndoim că impulsul cel puternic ce l'a dat scoala dlui Dima din Sibiuu va afla un echou și prin alte părți locuite de români, unde cîntarea se află în fasa primitivă. Talente sunt pretutindenea lipsesce numai scoala.

După concert publicul se cobori din sală în veranda otelului, spre a se veseli puțin la un pocal de bere și la musica țiganilor. O alarmă de foc era pe aci se aducă o confusiune mare în publi-

mulți bărbați influenți ai Ungariei, ba chiar și guvernul însuși.

Însă cel mai mare rău este, că chiar acești bărbați sau nu vreau, sau nu mai pot să se opună, să se emancipe de curentul pornit, ci înnoță cu el și prin aceasta îl incurgiază, îl întăresc.

Nu mirare dară dacă numai în constituționala Ungaria se pot întempla lucruri, pre cari un cetățean dintr'un alt stat adevărat constituțional din lume, nu le poate înțelege, nu le crede posibile.

Și totuși e așa!

Durere, totuși e așa chiar în țeara noastră, despre care cei cu capul de struți, se sdrobesc a face lumea esternă, civilisată a crede, că este cărmuită de constituționalismul cel mai neîntrecut și neasemenat pre rotogolul pământului.

Chiar maghiarii știu poate mai bine câtă avere și sânge s'au jertfit până s'au plămădit impregiurările, cari au restituit mișcarea și resuflarea mai liberă a locuitorilor din țările coroanei așa numite ungare.

Cine ar fi crezut dară ca în așa scurt timp chiar maghiarii să fie aceia, cari să contribuie cu voiă fără voiă, știind și nesciind la periclitarea, la pierderea celor câștigate.

Acest vârteș de care au căpiat de sus până jos este maghiarisarea.

Maghiarisarea cu ori ce preț, pre ori ce cale la ori ce ocaziune este simptomul cel mai clar de demoralizațiune și decadință în Ungaria.

Condemnabilele întemplări plănute din Cluș, cu grabă succese una alta, încă sânt eschalațiunii miasmatică ale nisuițelor de maghiarisare.

Eară cunoscuta rincheseare bicherească „*Kerek ez a zsemle*“ este floarea, este buchetul acelor fapte brutale.

Turburările tinerilor și bătrânilor din Cluș, înscrși la universitate și la speluncile hochstadului, aieptate spre terorizarea, batjocurirea și masacrarea românilor din Cluș ne este încă în viuă memoria, și nici nu le vom uita așa curând.

La toate acestea provocări brutale românii au rămas cumpetați, și cu toată bărbăția au cerut spriugul și scutul legii.

Au cerut dreptate în numele civilizațiunii și al umanității.

Dreptatea, civilizațiunea, umanitatea în numele legii, ce a răspuns în Ungaria?

Diarele din Cluș ne-o spun și o susțin. Studenții maghiari, cei ce au executat adecă resvrătirile, pre viitor să se poarte mai bine. Ei nu comis criminalitate, ci au făcut numai demonstrațiuni patriotice.

Aceasta ar fi sentința tribunalului din Cluș.

Eară spre completarea acestei sentințe a legii ministrul Trefort a dispus încă severă cercetare contra studenților români și a societății lor de lectură „Julia”; și pre profesorul de universitate Dr. Gregori Silași, singurul profesor român la acea universitate, la concediat pre un an.

Adecă românește dis: pre păgubașul să-l spânzure, și cine a mai fluert se mai fluere.

Eată răspunsul învețătorilor acelor tineri patriotici și esemplari.

Tot diarele din Cluș s'au grăbit numai decăt cu o falcă în ceriu și cu una în pământ, a ne spune că catedra de limba și literatura română la universitatea din Cluș, ocupată până acuma cu toată demnitățile unei universități adevărate în Tran-

silvania, și limbei române, pre viitor va căpătui o pasere de mult vestită și crescută cu prescură românească.

Departa am ajuns cu căile și mijloacele de apropiere și înțelegere.

De ce să fie Dr. Silași depărtat?

Pentru că e român. Pentru că e preot român. Pentru că e profesor de limba română demn și spre decoarea unei universități; și mai cu seamă pentru că nu-i cucuveică.

În puțin timp ce schimbări, ce deosebiri mari.

Dela o universitate în Ardeal cu catedre cel puțin paritetice am ajuns la o caricatură.

Pare că batjocurile s'au conjurat a se concentra chiar în Cluș.

Ce ar dice oare Montpellierul, când s'ar adevări, că ministrul de instructiune al Ungariei a denumit pre dl Moldovan Gergely de cultivătoriu și propagătoriu sau profesor de limba și literatura română la universitatea din Cluș.

Ni cam rușine.

Însă ne temem, că va răspunde, că numai la voi și cu voi se pot întempla astfel de treburi de cultură și instructiune.

A schidoli și a jertfi pentru utopia de maghiarisare toate, știință și lege, adevăr pace și progres, avere și dreptate, nu poate duce la scopul dorit, ci ne va sdruncina și slei pre toți.

Românii tot români și maghiarii tot maghiari vom rămâne, însă demoralizați și decăduți, în care stare mai ușor putem pica toți prada altuia.

Și până atunci însă ținem cosorul la răvaș.

Ion Răvășer.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

O răsburare.

Oprea-Cârțișoara în August 1884.

După multe frecări și lupte de partide, se întregi și parochia vacantă din Oprea-Cârțișoara, și tot omul iubitoriu de pace și adevăr ar fi așteptat ca, și inimiciția și jalusia să înceteze. Partida care era totdeodată și în maioritate preponderantă și avea de candidat pre clericul absolut actualul paroch Pavel Monea. Ceealaltă partidă mică după număr însă tare la cerbice, simpatiza cu alt individ anume Trandafir Dragomir, cu pregătire de vre-o câte-va clase gimnasiale, însă fără pregătire teologică, care după lege nici n'au putut fi candidat la întregirea parochiei; însă oamenii cu pretensiuni esagerate nu vor nici cum să înțeleagă ce pretinde legea, ci vreau că dacă n'au putut și nu pot să-și ajungă scopul tot din vina lor, să-și răsbură pre alte căi asupra acelor cari le-au stat în cale.

Dela întregirea parochiei încoace partida contrarie și mai cu samă pseudo-candidatul ei nu putea mistui nici decum ura ce au avut-o față de actualul paroch P. Monea, ci pândesc tocmai după cum dice sf. scriptură: „ca leul în culcușul său” după ocaziuni binevenite și pretește măiestrite, ca să amărască și îngreuneze existența acestuia.

De multe ori a causat parochului neînțelegeri în biserică, în sinodul și comitetul parochial, și mai pre urmă tot el era care încusa pre parochul la autoritățile mai nalte bisericesci, chiar și la sinodul archidieceșan.

Șiind parochul P. Monea că toate neplăcerile ce i se fac provin numai din ura și pofta de răsburare a inimicilor sei, suporta toate cu rară paciență fiind convins că la timpul seu adevărul tot trebuie să învingă, și cantă de afacerile sale cu toată scumpătatea. El lucră neobosit în sfera s'a de activitate ca paroch; eară ca cap de familie, având familia numeroasă, pentru susținerea și creșterea familiei sale amăsurat chiemărei ce o are, ca econom bun, fiindcă pre venitele parochiei nu putea conta mult.

Pseudo-candidatul Tr. Dragomir, care până în anul acesta era ca învețătoriu într'o comună mai îndepărtată, schimbă în anul acesta chiemărea învețătoarească cu oficiul de primariu în Oprea-Cârțișoară ca așa să fie mai îndemănă de a afla mijloace de răsburare asupra fostului seu rival, și cu puterea unui primariu să le poată duce la îndeplinire; pretește au aflat curând.

Parochul conform contractului seu, avea să folosească un fenaț din pământul comunal de 5 cară de fân fără ca marginile acelu să fie marcate cu ceva semne, care se mărginea sau mai bine dis forma un complex cu alt pământ comunal.

Deși parochul avea drept de a folosi 5 cară de fân din acel pământ, el totuși ca să nu deștepte ura primariului folosese numai 3 cară de fân, pândind marginile din anii trecuți.

Primariului comunal i se pare însă că parochul tot au folosit prea mult din pământul comunal, și face arătare asupra parochului la oficiul pretorial din Arpașul inferior. Un oficiu pretorial ar trebui însă să cunoască mai bine sfera sa de activitate ca un primariu comunal, și să îndrepte pre primariul pre calea civilă având încusa lui de substrat o conturbare în posesiune; dară n'au făcut o aceasta fiindcă și domni dela pretură încă așteptau numai ocaziune binevenită, ca și ei să-și răsbură asupra lui P. Monea, pentru că acesta la alegerea de medic cercual nu numai că n'au votat pentru clientul lor Bing de naționalitate israelit; dară au și protestat împreună cu alți colegi ai sei contra alegerii se vărșite.

Țiua de 6/18 August pre lângă aceea, că este o serbătoare mare a bisericeii orientale, de care biserică se ține și parochul P. Monea; dară mai este și țiua nasterii Maieștii Sale împăratului și regelui nostru Francisc Iosif I. în care și doind mare și sântă tot sufletul românesc înaltă rugăciuni ferbinți cătră cel atot puternic pentru îndelungarea vieții și deplina senătate a prea bunului nostru monarch.

Dacă pretorele au desconsiderat cu totul serbătoarea cea mare bisericăscă, apoi cu atât mai mult i era datorința să considere serbătoarea în onoarea Maieștii Sale.

În 6/18 August pretorele din Arpașul inferior Kloss trimitte în comisiune la Oprea-Cârțișoară pre subpretorele substituit Carol Ruzș ca să cerceteze cauza primariului contra parochului Monea. Parochul Monea neavând cunoștință despre venirea vicepretorelui, după săvârșirea serviciului D-șeesc se duce în comuna din apropiere Streza-Cârțișoara unde împreună cu alți 4 preoți aveau să săvârșască un maslu la un bolnav. Sub decursul serviciului la 4 oare d. a. intimatoriul din Oprea-Cârțișoara prezentează parochului Monea o citațiune pretorială, care era destinată pre 3 oare d. a. în aceeași ț; pre care citațiune dănsul o primesce după finirea serviciului, subscie filera însemnând oara primirii și doi martori dintre cei de față, și numai decăt

cul cel numeros care fu cuprins pe un moment de spaima de foc. Din norocire alarma a fost nemotivată și publicul s'a linisit.

La o masă laterală lungă s'a constituit tinerii studioși într'un coman animat sub presidiul unui studios veteran, care între manifestațiunile de viuă plăcere a oaspeților dela celelalte mese esplică textul sacru al Țelului Bachus — cu multă cunoștință de cauză. Aceasta masă a contribuit mult la animarea celorlalți oaspeți, cari nu cunoșeau încă moda nemțească de a mânca și a bea după regulament. Mai pe urmă ivinduse spiritul de anarhie masa s'a disolvat înainte de terminul fiesat de presidiu (răsăritul soarelui) și societatea improvisată, s'au dus împreună cu musica la locuința dlui Axente Sever și-a făcut o ovațiune. Eroul cel aprig a mulțămit pentru ovațiunea adusă, a îndemnat însă pe tineri să fie cu tact și cu cumpăt, căci vremile sânt grele.

Așa s'a sfărșit țiua primă a festivităților.

Obosit de impresiunile țilei m'am aruncat în brațele lui Morfeu, pentru a-mi câștiga puteri nouă pe țiua următoare. Bine a dis cine a dis, că nimic nu e așa greu de suportat decăt o serie de țile frumoase.

Țiua de 18 August a fost de o valoare și importanță mai mare decăt țiua precedentă — o ser-

bătoare întreită: schimbarea la față, și în care după tradițiunea poporului dau florile înapoi, țiua Maieștii Sale a prea înălțatului nostru Împărat și Rege și țiua a doua a festivităților noastre sau țiua secului nostru frumos. Serviciul divin a corespuns întru toate cu însemnătatea țilei. Biserica gr. or. din Oreștie abia a putut cuprinde mulțimea de public evlavios, care s'a adunat în casa lui Dumnezeu pentru a implora dela părintele Luminelor viață îndelungată și fericită pentru prea iubitul și gloriosul nostru Monarch. Poporul român din Transilvania pururea a dovedit credință neclătită cătră Tron au prins de veacuri rădăcini adēnci în inima poporului și această credință a susținut de mii de ani proba de foc la vreme de grea cumpenă. Noi n'am umblat pe la Seghedin cu cugete și proiecte de detronare și ori cât de grele au fost uneori suferințele noastre, în mintea cea senină și limpede a Românilor nu s'a ivit idei anarchice. Noi nu avem apostoli cum e cel din Collegno al Berracone

care să ne prelucere în favorul unei idei scrițite și chimerice. Credința noastră e curată ca aurul lămurit prin foc.

Din această credință dinastică nealterată isvoresc și credința noastră într'un viitor mai fericit.

Aceste momente au dat țilei de 18 August o deosebită importanță.

Sub asemenea impresiuni solemne s'au deschis ședința a doua a Adunării generale.

Presidiul a cetit mai multe telegrame de felicitare și comisiunea pentru înscrierea de membri și-au dat raportul. Apoi a urmat ordinea țilei. S'au primit conclusionile comisiunei de propuneri și anume: s'a aprobat raportul comitetului, cu observarea, că în cât pentru acordarea de împrumuturi la studenți comitetul să procedă mai riguros — s'a luat ca basă de gestiune de aci înainte anul solar statorindu-se ca taxele de membri să se încasseze în rate trimestrale de 1 fl. 25 cr, la 1 Ianuarie, 1 Aprilie, 1 Iulie și 1 Oct. și în cât pentru organul Asociațiunii „Transilvania” s'a hotărât, ca să se trimită grătit numai membrilor onorari și pe viață, ear ceilalți membri să solvească 1 fl. și nemembri 3 fl.

(Va urma.)

plecă la cancelaria comunală din comuna sa unde era așteptat de vice-pretorele care da scânteii de mână asupra dânsului. Cuvintele cu cari vice-pretorele au întimplat pre parochul Monea au fost: „că pentru ce nu ascultă de ordinul preturei și se infățișează la timp? Parochul Monea iau răspuns: „nai întâiu a trebuit să asculte de Ddeu; apoi de Maiestatea Sa, și numai apoi de pretură, și afară de aceea citațiunea dată pre 3 oare i sau imanuat numai la 4 oare. Repl.ca dlui vice-pretore au constat numai din un „minți“ puternic, încât toți se uitau la ferestă așteptând ca giumurile acelora se cață bucăți. La replica grobiană a vice-pretorelui parochul Monea duplică foarte categoric cu cuvintele: dacă dtale în oficiu ți este permis să mi adresezi astfel de cuvinte: apoi eu ți voi dovedi cu martori că minți dta.

Urmarea au fost ca domnul vice-pretore deju-decă vinovat pre p. Monea și fânul uscat îl pune cub secuestru eară pentru vătămarea lui prin p. Monea pedepsește pre acesta nu cu 50 dară cu 100 fl. v. a. fără drept de recurs. Aici ar mai fi multe de observat încât privesce respectarea legeri din partea amplotiatului de cerc, dară cred că și din cele dîse On. public va putea judeca chiar despre capacitatea amplotiatului și aplicarea legeri în cazul de față; apoi fiind că finis coronat opus, dl subpretore maneață pre 7/19 August altă citațiune la altă incusă a primariului în care Monea este pârît că ar fi închis într'un loc o cale comunală, și că pre dîna următoare la 3 oare după ameați se fie cu doveđile de lipsă la fața locului. În zădar așteaptă p. Monea în dîna următoare până seara cu martorii trebuincioși, căci nimenea nui conturba liniștea, afară de martorii cari pretind plată dela dânsul pentru timpul perdit.

Despre cele ce au urmat amintesc pe scurt că, p. Monea la incusa primă a primariului incusă pre acesta judecătorește pentru conturbarea în posesiune și primariul este dejudecat la suportarea speselor procesuali, și secuestru se ridică; eară asupra pedepsei de bani și dă recursul care până acum nu s'au respins.

Am scris acestea Dle Redactor! în deplină conștiință de cauză ca on. public să știe cum aceași amplotiați de cerc denumiți și nu aleși în posturile lor, cari trăiesc din sudoarea poporului român într'un cerc curat românesc, sciu se și bată joc numai de poporul românesc și serbătorile lui; dară și de dîna naserii Maieștății Sale abuzând de oficiul lor; eară mai departe, ca se vadă până unde poate duce ura și orbia unui primariu comunal convertit din învățatoriu al poporului, făcându-se unealtă disponibilă în mâinile acelora cari nu voiesc binele poporului românesc al cărui fu perdit este și dânsul. *Un amic al păcii.*

Generalul Davila.

(Înceiere).

La 15 August 1858 se acordă același privilegiu scoalei al cărei director era colonelul Davila.

Afară de funcțiunile sale, el avea pe atunci o mare clientelă în Bucuresci și făcea gratis mai multe cursuri, printre cari acela de chimie experimentală, pe care-l făcū în timp de trei ani, în toate Duminecele, în vechiul local al colegiului St. Sava.

După unirea principatelor, d. Davila organizează ambulanțe și spitale provisorii pentru armata concentrată pe câmpul dela Floresci. Domnitorul Cuza apreciadnd serviciile sale, îl înalță la gradul de general. În 1860, el făcū ca elevii militari dela Mihai-Vodă să fie primiți, în urma concursului, ca interni la spitalele civile, și spitalul Colțea deveni un spital de instrucțiune, ceea-ce permise scoalei de medicină să facă cele mai mari progrese. Tot pe atunci, el organizează scoala veterinară și scoala de farmacii care fusese aneșată la scoala dela Mihai-Vodă, și permise să se înființeze două farmacii centrale: una militară și una civilă.

Numit director al serviciului sanitar civil, generalul Davila institu medicii de plăși și făcū astfel ca bine-facerile medicinei să pătrundă până în coliba țeranului. El înființă de asemenea spitale la Reni, Chilia, Ismail, Bolgrad și în mai multe orașe din Moldova. În 1866, Camera și Senatul, prin inițiativa a 50 de membri, deteră generalului Davila ca recompensă națională pentru eminentele servicii aduse țerei, naturalizarea cea mare, cu toate drepturile de cetățean român. Dela aceea dată, generalul Davila încetă de a mai face parte din misiunea francesă și continuă ca cetățean român aceea frumoasă activitate pentru care primise aceea recompensă, echoul sentimentului de considerațiune și de iubire din partea țerei.

D. Davila avu onoarea să însoțească pe principele Carol al României în cele multe călătorii făcute în interiorul țerei.

Căsătorit pentru prima oară în 1860 cu fica doctorului Marsille, avu nenorocirea să devină văduv și se căsători mai târziu cu dra Anica Racovița, nepoata Goleșcilor dela care avu patru copii.

După moartea primei sale soții generalul Davila adună în propria sa casă 40 de ortane și luă inițiativa pentru esecutarea testamentului metropolitului Filaret. Astfel organizează institutul filantropic a cărei primă piată fu pusă de Doamna Elena Cuza și care, sub înaltul patronaj al grațioasei eegine Elisabeta, deveni institutul model de care Români se pot mândri cu drept cuvânt.

În 1870, în timpul resboiului franco-prusian, dl Davila propuse să se organizeze două ambulante române, una pentru Franca și una pentru Germania, dar, ne obținând autorizațiunea ministerului, plecă ca voluntar și se înrolă în serviciul Crucei-Roșii.

El asistă la bătăliile dela Saint-Privat; arestat ca suspect la cartierul general al principelui Friederic Carl, la Domcourt, în esercițiul funcțiunelor sale, refuză să rămăe prizonier pe cuvânt și fugi noaptea la Etain, intrând în liniile francesse prin Verdun, și asistă la cele mai multe lupte.

După patru luni de devotament și ostenele, cade bolnav și, după două-spre-dece zile de suferințe într'un han din Neunkirchen, se întoarse în țeară.

În 1874 avu nenorocirea să peardă pu mult iubita sa soție.

Cu toată durerea sa, generalul Davila nu-și perdu curajul da și continua lucrurile sale. În 1877, ațuse aici mari servicii în capul ambulanțelor române în Bulgaria. După căderea Plevnei, în atins de un antrax, care necesită o gravă operațiune, și cu toate că rănile nu se vindecaseră încă, plecă la Vidin, unde rămase până în April. În timpul ultimei campanii dete probe de o abnegare, un devotament și un curaj mai presus de toate laudele. În toate luptele, activul general se vedea în avant posturi. La luarea Plevnei, Regele Carol termina depeșă sa, adresată Maeistătei Sale Reginei, cu aceste cuvinte: *Davila este pretutindeni unde am trebuință de dânsul**

Prin moartea Doctorului Davila, România suferă o pierdere nereparabilă.

Corpul sanitar este în doliu, căci el a perdit pe organizatorul seu.

Funeraliile aflăm că se vor face cu cheltuiala Statului, și așa se cuvine. Pregătirile au început.

Ultima voință a marelui bărbat a fost ca el să fie înmormântat în asistența clerului ortodocs, ear în cazul când nu s'ar primi aceasta, să fie înmormântat civil.

„Voința Națională“

Mulțămită publică.

Pentru loteria arangiată din partea Reuniunii femeilor române au mai încurs următoarele obiecte:

Doamna Minerva Brote, un album mare de peluche vênat; dșoara Sabina Brote, una mapă de părete brodată și sculptată; doamna Luisa Lazar, un țitoriu de jurnale brodat și sculptat; doamna Maria Reou, una consolă brodată și sculptată; una figură de gips; dna Emilia C. Nicoara, un țitoriu de orologiu din mărgel, una periniță de cusut, un însemnător de cetit; dna Anna Moga, una corfă pentru hârtie cu brodărie; dșoara Sabina Andreica colec-tantă, una cătrintă țesută din lână și fir, una căiță de negligée croșetată, 6 batiste; dna Carolina Andreica, 6 servete pentru cafea; dșoara Sofia Patița, un ștergar; dna Eufemia Papp n. Arieseanu, 2 funduri de perină croșetate; dna Anna Manovicu, una dentelă croșetată și o periniță pentru ace; dșoara Domnica Chirtop, una păreche de ciorapi; dna Raveca Chirtop n. Andreica, un ștergar; dna Agaftia Contes, un ștergar; dna Eleuteria Cristea, un etageriu de părete sculptat și brodat; dna Eugenia Muntean n. Aldulian (colectantă), o tăviță brodată; dna Maria A. Ghidiu n. Popasu, una corfiță pentru bilete; dna Amalia Lepa, un pedestal; dșoara Maria Manguica, 2 desemnuri; dșoara Cornelia Manguica, una carte de rugăciuni, și una ținătoare de cartofi; dna Hermina Pop, una dentelă pentru cameșe croșetată; dna Anastasia Demian, una ținătoare de perii; dna Iuliana Muntean, una ținătoare de juvaericele; dșoara Eleonora G. Tănăsescu, un sachet brodat național cu fir și fluturi.

Pentru bunăvoința documentată față cu scoala reu-niunei, comitetul le exprimă mulțămită pe calea aceasta.

*) Luăm mai toate acestea detațiuni după o biografie publicată în la „Roumanie Illustrée.“

Varietăți.

* (Sciri scurte din România). Visita archiducele Rudolf și a princessei Stefania la castelul regal din Sinaia, se dîce că s'a hotărit pentru dîna de 12 Septemvre. — Consiliul comunal al Bucurescilor a acordat un credit estra-ordinar de 10,000 lei pentru lucrările de alimentarea orașului cu apă. — Dnii generali Radovici și Cruțescu sosiți din Rusia, unde au asistat la manevrele armatei rusesci, se duc la Sinaia, ca să facă rege-lui un raport despre misiunea Domnialor. — Guvernul german la cererea ministrului de interne a trimis doi oficeri ca să studieze organizarea pompierilor din România. Duminecă în 26 a l. c. au vizitat acești oficeri regimentul de artilerie, care face serviciul de pompieri.

* (Șibotenii). Un om binevoitor a exprimat într'o corespondență publicată în coloanele acestui dîar părerea că comuna Șibot, va fi de acum înainte mai liniștită, fiindcă certele publice, care au agitat foarte mult pre locuitori, s'au complanat spre mulțămirea generală.

Acum primim de altă parte o corespondență din apropierea Șibotului, în care ni se descriu unele lucruri par de natură a nu justifica așteptarea corespondentului nostru. Oamenii din Șibot se vede că vin să confirme vechiul proverb, că lupul își schimbă părul, dar năravul nu. Obiectul cel mai nou de ceartă este acum învățatoriu, care a fost atât de îndresneț încât s'a încumetat a cere urcarea salariului seu de 200 fl. Șibotenii vor se răspundă la această cerere cu reducerea salariului. Nu putem afla din corespondență, care este isvorul întăriturii atât însă se vede că învățatoriu spre a-și ajunge scopul, a ales un mijloc nepotrivit, ba chiar urgisit și aceasta pare a fi motivul adeverat al agitațiunii. Sulevarea de nou a cauzei scolare din Șibot, care deduse odată o regretabilă anșă la ingerița inspectorului de scoale resp. în afacerea scoalei, se pare că earăși o să aducă intervențiunea nechemată a inspectorului de stat. Ar fi trist, când s'ar adeveri aceea ce se dîse la un loc al corespondenței, că învățatorul ar fi cerut urcarea salariului seu pe calea inspectoratului reg. din Deva. Dacă este adeverat, că dânsul a comis aceasta negliobie, apoi n'are se să mire de cărtirea oamenilor asupra sa. Scoalele din Șibot au fost nu de mult în primeșdia de a fi prefăcută în scoale comunale și reu lucră acei ce provoacă amestecul străin — fie din neprincepere sau cu calcul.

Așteptăm se vedem cum se va desvolta lucrul și corespondentul nostru, care de unăđi dedea un testimoniu atât de măgulitor Șibotenilor, nu va întârđia a aduce lumină în această afacere de interes. Il rogăm anumit pentru lămurire.

* (Têrg de fete). Dîariul „Droebe“ din Tiflis scrie, că guvernul rus a luat dispoziții aspre a oprî vânđarea fetelor circasiene atât în Asia mică, cât și în Turcia europeană. Este constatată, scrie numitul dîar, că pe fie-care an se vënd peste 700 de fete, cari sunt aduse pe piețele imperiului otoman din Caucas. În general o fată frumoasă de 12—14 ani se vinde la Smirna, Sinop și Constantinopol cu prețul de 300—800 ruble și chiar 1000 când e de o frumșețe rară. Este trist a constatata, că părinții ei însuși se ocupă cu acest infam negoț.

* (Moarte). Murind favorita cea mai plăcută a regelui Artaxerxes, a trimis pe oamenii sei la filosoful Democritus cu rugarea, ca să-i scoale din morți pe iubita sa. Democritus respunse acestora: Aceasta e mare și grea problemă însă e resolvabilă, dacă regele va servi cu condițiunile necesare. Regele s'a hotărit, la ce Democritus i respunse: Să scrie regele pe mormântul iubitei sale perdute numele alor 30 de indiviđi, cari vor fi de 20 de ani și nici odată n'au suferit dureri, și printrasta va învia iubita sa din morți! A și căutat regele astfeliu de oameni însă nau aflat.

* (Bibliografie.) A eșit de sub tipariu și se află de vânđare în librăria tipografiei archidiece-sane din Sibiu „Protocolul sinodului archidiece-sesei greco-orientale române din Transilvania,“ ținut la anul 1884.

Un volum din 14 coale, tipariu frumos, hârtie bună, cuprindând toate conclusele sinodali cu 16 acluse și indicile concluserilor mai de importanță, acesta este protocolul sinodului din anul 1884 și noi-l recomandăm deosebitei atențiuni a bărbaților interesați de soartea bisericeii.

Prețul unui esemplariu este 70 cr.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Septemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.35	122.—
Galbin	5.75	5.74
Napoleon	9.67½	9.65
London (pe polița de trei luni)	121.60	121.70

ad. Nr. 309 [865] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale-populare gr. or. din protopresbiteratul Zarandului, din comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termen până în 23 Septemvrie a. c. st. v.

1. Juncu, cu salariu anual de 210 fl., cuartir și lemne.
2. Vaca, cu salariu anual de 180 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au a subțerne petițiunile lor, instruite conform prescripțiilor legilor din vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul supraindicat.

Brad (Zarand) în 27 August 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului
Georgiu Părău,
adm. protopresb.

Nr. 132. [866] 1—3

CONCURS

Devenind postul de învățatoriu la scoala confesională gr. or. din Gioagiul de sus în vacanță, prin aceasta se escrie concurs cu termenul până la 16 Septemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

1. 220 fl. leafă pe anul scol. 1884/5 din casa bisericeii.
2. Cuartir liber în edificiul scoalei.
3. Lemne de încălzit suficiente atât pentru învățatoriu cât și pentru scoala.

Doritorii de a ocupa acest post să și aștearnă concursul la subscrierile instruite conform legilor scolastice până la termenul de sus.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

Alba-Iulia, 16 August 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordășan,

protopresbiter gr. or.

Nr. 137. [867] 1—3

Concurs.

Devenind postul de învățatoriu la scoala confesională gr. or. din oraș Alba-Iulia vacant, prin aceasta se escrie concurs cu termenul până la 14 Septemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

1. 180 fl. leafă pe anul scolastic 1884/5 din casa bisericeii.
2. Cuartir liber în edificiul scoalei.
3. Lemne suficiente de încălzit atât cuartirul cât și scoala.

Doritorii de a ocupa acest post să și aștearnă concursul instruite conform legilor scolastice la subscrierile, până la termenul de sus când va fi și alegerea.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

Alba-Iulia 19 August 1884.

Alecsandru Tordășan,

protopresbiter gr. or.

Nr. 181 [868] 1—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele confesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Hațegului se deschide concurs cu termenul până la 20 Septemvrie st. a. c.

1. Nadaștia superioară, cu salariu anual de 300 fl., cuartir și lemne.
2. Ruda cu filiele Plopu, Poeneța, Voineni, și Heșdeu cu filiele: Florese, Cernișoara și Goleșiu unde pentru neîndemânarea și depărtarea locului se va ține scoala ambulantă, cu salariu de 240 fl., cuartir și lemne.
3. Cinciș cu filia Cerna cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Suplicanții și vor așterne concursul instruite în sensul prescripțiilor legali oficiului protopresbiteral subsemnat, până la termenul sus amintit.

Hațeg la 21 August 1884.

Pentru comitetele parochiale oficiul protopresbiteral al Hațegului.

Ioan Raț,

protopresbiter

Nr. 214. [838] 2—3

CONCURS.

În înțelesul § 76 din normativul scolarii punct 4 și 5 se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățatori la scoalele confesionale gr. or. din protopresbiteratul Ungurașului în următoarele parochii:

1. Bala, cu salariu anual de 200 fl. și grădina de un jugăr, stând în liberă voie a învățatorului a primă sau 150 fl. și 16 jugere pământ de dinafară, sau fără de acestea în sumă rotundă 200 fl. și grădina menționată cu cuartir în edificiul scoalei și 2 orgii de lemne.
2. S. Maria, 90 fl. și în naturale 50 merțe cucurus sfărmit per 1 fl. 20 cr. merța, cu care salariul se ridică la 150 fl. cu cuartir în edificiul scoalei și 2 orgii de lemne.

3. Tămășa, 140 fl., 2 orgii de lemne. sau fără de acestea 150 fl. v. a. și cuartir în edificiul scoalei.
4. Dânc, postul învățatoriu împreună cu postul cantoral 140 fl. și 2 orgii lemne, sau fără de acestea 150 fl. cu locuința în edificiul scoalei și ¼ jugăr grădina.
5. Romita, 90 fl. în bani în naturale 2 orgii de lemne s'au fără de acestea 100 fl. v. a. cu locuința în edificiul scoalei și ¼ jugăr grădina.
6. Hidă, 90 fl. în bani și naturale 2 orgii de lemne s'au fără de acestea 100 fl. v. a. cu cuartir în edificiul scoalei și ¼ jugăr grădina.
7. Cubleşiu-român, 100 fl. în bani și naturale, 2 orgii de lemne sau fără acestea 110 fl. cu cuartir în edificiul scoalei.

Reflecții au a și înainta concursul instruite în regulă până la 20 Septemvrie a. c. st. v. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiter al tractului Ungurașului cu posta ultima Hidalmás.

Fúzeș-Sâmpetru 17 August 1884.

Petru Roșca,

protopresbiter.

Nr. 291. [837] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare gr. or. din protopresbiteratul gr. or. al Zarandului din comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termenul până la 29 August st. v. a. c.

1. Bulzesci, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir și lemne.
2. Herțegani, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir și lemne.
3. Curechiu, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir și lemne.
4. Băița, cu salariu anual de 180 fl. v. a., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi, au a subțerne petițiunile lor instruite conform prescripțiilor legilor din vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral, până la termenul supraindicat.

Brad-Zarand în 15 August 1884.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Zarandului

Georgiu Părău,

administrat. prot.

Nr. 619. [854] 2—3

Prolungire de concurs.

Neconștinând nici un individ calificat la posturile învățătoresci din comunele:

1. Mureș-Cueșd, salariu anual 200 fl., v. a. cuartir și lemne;
2. Idicel (sat și pădure), salariu anual de câte 150 fl., v. a., cuartir și câte 2 stângini lemne.
3. Meșterhaza, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne;
- d. Poleț, salariu anual 150 fl., v. a. cuartir și lemne;
5. Iabenița, salariu anual 150 fl. v. a. și cuartir, — publicate în foaia „Telegraful Român“ Nr. 79, 81, și 84 — prin aceasta se prolungește termenul subțernerii petițiunilor concursuali până la 15 Septemvrie a. c. având petenții a se adresa cu suplicile instruite în regulă la subscrierile p. u. Maros-Vécs.

Oficiul protopresbiter al gr. or. tractului al Reghin.

Idicel, la 21 August, 1884.

Galaction Șagău,

protopresbiter.

Nr. 40. [859] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci se escrie concurs cu termenul până în 20 Septemvrie a. c. st. v.

1. Alma, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
2. Boiu mare și mic, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
3. Bachnea, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
4. Dărlós, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
5. Lepindea, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci au a și așterne petițiunile lor până la termenul indicat instruite conform prescripțiilor legilor școlare Oficiului protopresbiter al Alma posta ultimă Erzsébetváros.

6. Sz. Ernea, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
7. Sz. Nadeș, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
8. Șard, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
9. Lasleu rom. salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
10. Șoimușul rom. salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase.
11. Suplac, salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemnele trebuincioase și folosirea a 5 jugere pământ din pășune, care e legată cu funcțiunile cantoral precum și una terțialitate din venitele stolari competente.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci au a și așterne petițiunile lor până la termenul indicat instruite conform prescripțiilor legilor școlare Oficiului protopresbiter al Alma posta ultimă Erzsébetváros.

În conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Oficiul protopresbiter al gr. or. a tractului Tërnavai superioare.

Alma, în 16/8 1884.

Ioan Almașan,

protopresbiter.

Nr. 88. [842] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post profesoral la gimnaziul rom. gr. or. din Brad protopresbiteratul gr. or. al Zarandului, și anume pentru: Istoria universală și Geografia, ca studiu principal și una din limbile vii ca studiu auxiliar, prin aceasta se escrie concurs cu termenul până în 29 August a. c. st. v. în care și se va efectua și alegerea.

Salariu anual împreună cu acest post e, 600 fl. v. a. și decenalele de câte o 100 fl.

Concurenții vor adresa petițiunile lor presiului comitetului gimnazial, instruite cu următoarele documente:

- a) Că sânt români de religie gr. or.
- b) Ca au calificațiunea prescrișă de art. XXX din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Brad în 15 August 1884.

Comitetul reprezentanței gimnaziului rom. gr. or. din Brad-Zarand.

Nr. 309. [848] 3—3

CONCURS.

La scoala capitală din Satulung biserica St. Adormiri sânt a se întregi două posturi învățătoresci cu salariu de câte 350 fl. anual. Spre acest scop se escrie concurs cu termenul până la 7 Septemvrie st. v. fiind a se așterne cererile concursuali în regulă instruite la subscrierile oficiu protopresbiteral.

Învățatoriul, căruia i se va concede în mod provisoric conducerea afacerilor direcționale, va primi separat o remunerațiune de 100 fl.

Între condițiuni egale va fi preferit concurentul care va documenta capacitatea de a propune cântările liturgice în cor.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte:

Oficiul protopresbiter al tractului Brașovului I.

Nr. 399. [843] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea posturilor de învățatori la scoalele din subsemnatele comune din protopresbiteratul Cohalmului se escrie concurs cu termenul până în 31 August st. v. a. c.

- a) Șona, cu salariu anual de 160 fl. dela popor prin repartițiune, cuartir și lemne
- b) filia Jimbor, cu salariu anual de 90 fl., cuartir și lemne.

Concurenții au a și înainta suplicile lor instruite în regulă până la termenul susamintit la subsemnatul oficiu protopopes.

Cohalm 15 August 1884.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Cohalmului.

N. D. Mircea,

adm. protop.

Publicare de licitațiune.

La 22 Septemvrie a. c. st. n. dela 10—12 oare înainte de amiază se vor vinde cu licitațiune pe lângă depunerea indată a sumei, celui ce va oferi mai mult, șoproanele și arborii ce se află în curtea strada Morii Nr. 8 (Iosefstadt) pe terenul de zidire al scoalei superioare de fete a asociațiunei transilvane. Cumpărătorul are se poarte grige ca cel mult până la 3 Octombrie a. c. st. n. terenul să fie curățit de întreg materialul amintit.

Comitetul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

[869] 1—2

Sibiu în 8 Septemvrie 1884.

Auunciu.

Casele de sub Nrii 515. 516. în Orăștie, situate lângă drumul țerei vis-a-vis de scoala română sânt de vândut din măcă liberă cu condițiuni favorabile. Informațiuni mai de aproape la proprietariul subscris.

George Popovicu,

[849] 2—3 paroch greco-oriental.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma esmisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide un curs gratuit de învățămēt de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1 Octomvrie c. n. 1884. Primirea la acest curs va avea loc dela 1—8 Octomvrie în localitatea scoalei din Strada morei (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatiului de botex și de moralitate.

[758] 4—5

Sibiu, 1 Iuliu 1884 st. n.

Direcțiunea.

Infalibil.

Retrimitem banii primiți tuturor celor, cari nu va avē efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuințare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brunn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale se țā din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vērșat. — Prețul 85 cr.

„Bonquet du Serrail de Grolich“ parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.